

נחלרי נצח

יו"ל ע"י מוסדות מברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 667
פרשת פינחס תש"פ

רמ"ז	זמני	כיתוב	נחלת הדלקת
20:59	20:28	19:12	ירושלים
21:01	20:31	19:28	תל-אביב
21:02	20:32	19:24	חיפה
20:59	20:29	19:20	באר שבע

דבר ראש הישיבה

תאמין ותצליח

**מה שמתרחש על ידי כל תנועה וגעגוע • בניסיון הזה אינני יכול לעמוד; האומנם? •
'ובסוף - הוציאה'**

ברזל ודלתות נחושת של הקליפה. ולמרות שאחר כך מתגברים עליו הקליפות שוב בכל פעם רח"ל - אין יגיעתו לריק ח"ו, כי אין שום תנועה שפונה אל הקדושה נאבדת. ואם האדם יהיה חזק ואמין לבקש ולחפש תמיד אף שיעבור עליו מה - בוודאי בסוף יזכה למצוא את ה' יתברך ולהגיע לקדושה וליראה.

כי כל אדם צריך לעבור בחייו הרבה ימים סוערים ונהרות גועשים, תהומות עמוקים ומים רועשים, מדבריות המלאים נחשים ועקרבים, הרים גבוהים ונישאים שרק מלהסתכל עליהם נופל פחד על האדם, עד שזוכה להיכנס לשערי הקדושה באמת. ולכן אל לו לאדם להתייחס כלל ולהשבר מן המניעות הרבות אשר נפלו עליו, כי זו הדרך וזו העיר להגיע למצוא את הקב"ה.

ונדמה לכל אחד שלא עליו מכוונים הדברים, כי לו יש כאלו מניעות וכאלו תאוות, היצר הצליח כל כך למשוך אותנו במצודתו, עד שילאיש כמוני אי אפשר לשוב באמת לקדוש ברוך הוא, הוא כבר לא מאמין שייצא שוב מני חוטר. כך נדמה לי ולך ולו.

ורבינו הק' היה מרעיש עולמות על זה, והיה אומר: "גיוואלד! זייט אייך ניט מייאש!" (גיוואלד! אל תתייאש!), והאריך מאד בתיבת "גיוואלד". כי באמת כולם יכולים לזכות להתקרב אל השי"ת באמת, כי על ידי כל תנועה ובקשה שהוא מבקש את כבודו יתברך יזכה לעשות איזה תיקון, עד שיזכה לעלות בתכלית העלייה.

אני יכול!

מדברי רבי נתן אנו לומדים שכל אחד מסוגל להתגבר ולעמוד בניסיונות, גם אם היתה לו ירידה, אבל אם לא יותר בוודאי יצח לבסוף את המפריעים והמונעים בעבודת ה'. ובודאי שצריכים להרבות על כל זה בתפילה כל אחד כפי כוחו, וכן לעשות את כל אשר באפשרותו וביכולתו.

והעיקר שלא להתייאש ולא לוותר כי בסוף נזכה לנצח, בזכות רביה"ק שאמר והבטיח במעשה הנ"ל "ובסוף הוציאה", כי המשנה 'למלך, אף על פי שעבר הרבה ירדות ומשברים, אך אף פעם לא התייאש, לכן זכה להוציאה, 'זאיך שהוציאה לא סיפר' - כי כל זה צריך לעבור על כל אחד ואחד, והעיקר להמשיך ולהתעקש ולא להתייאש.

בפרשתנו אנו לומדים על פנחס שמקנא לה' ומציל את עם ישראל מכליה. פנחס הוא סמל לקנאות על קדושת עם ישראל, ובודאי שאם היה לנו היום אדם במדרגת פנחס הקדושה בעם ישראל היתה מתחזקת, אבל אף על פי כן עלינו לדעת שבכוחנו לעמוד בניסיונות גם במצבינו אנו כפי שמלמד אותנו רביה"ק.

בספר סיפורי מעשיות, במעשה מאבדת בת-מלך, שבו בת-המלך נאבדה והמשנה-למלך הולך לחפשה, מגלה לנו רבינו כבר בתחילת המעשה, שהמשנה-למלך "בסוף הוציאה". והדבר הוא פלא, מדוע מגלה לנו רבינו את סוף הסיפור כבר בתחילתו, וכי כך מספרים סיפור?!

אלא שלרביה"ק היתה מטרה: לספר לנו שלא משנה מה יהיה - עלינו לדעת שאין ייאוש, שנודע מראש שאם נרצה נזכה בסוף להוציא את בת-המלך ממאסרה הרחוני והגשמי. כל אחד מסוגל לעמוד בניסיונות שעוברים עליו, מפני שהקב"ה לא מעמיד אדם בניסיון שהוא לא יכול לעמוד בו, ולכן מי שרוצה באמת יכול להוציא ולגאול את בת-המלך ממאסרה, כי הכל תלוי ברצון.

לכל אחד מאיתנו יש כוחות גדולים, רק שעלינו להאמין בעצמנו, וכמו שכותב רבי נתן מברסלב (ליקוטי הלכות הל' ערובי תחומין ו, כד) שאדם הראשון פגם בכך שלא האמין בעצמו שהוא מסוגל לעמוד

בניסיון, ולכן נפל וחטא. מכאן נלמד שלכל אחד מאיתנו יש את הכוחות לעמוד בניסיונות שעוברים עליו, אבל מה שמוטל עליו הוא להאמין בעצמו שאנחנו מסוגלים.

עלי לא התכווננו...

על זה כותב רבי נתן (הל' גביית חוב מיתומים ג, ז), כי גם בעת שהאדם רחוק מקדושתו של ה' יתברך, והוא נע ונד ומטולטל, ודוחים אותו מקדושתו מדחי אל דחי רח"ל, אם הוא חזק ואמין לבקש ולדרוש ולחפש ולחזור בכל עת, ולהתגעגע ולכסוף ולבקש את שאהבה נפשו - למצוא את ה' יתברך, אז למרות שעוברים הרבה ימים ושנים והאדם אינו זוכה למצוא את ה' ולהתקרב אליו, עם כל זאת ידע ויאמין כי בכל עת ועת, על ידי כל בקשה ובקשה, ועל ידי כל חיפוש וגיעה שדורש ומבקש ומחפש למצוא את ה' יתברך, ועל ידי כל הבטה וגעגוע שמביט ותולה את עיניו לה' שירחם עליו, ועל ידי כל תנועה ותנועה שפונה אל הקדושה, - על ידי כל זה זוכה בכל פעם לשוב חומוט

להזמנות: **052-7679638** / **050-4141391**
שביל חדש נפתח אל הלב
 ספרו החדש של הרב ח' שמואל שטרן שליט"א

הגליון מודפס לע"נ מרת חיה מרים בת ר' אשר יחיאל ע"ה, נלב"ע כ"ב תמוז

סיום הש"ס המשולש

לאחר הפסקה קצרה, בה הנעימה התזמורת בשייר שמחה והשתוקקות לכבוד התורה, זכו הבחורים להתברך מפי גדול התורה הנפלא הרה"ג רבי יהושע כהן שליט"א, מחבר ספר 'כרם יהושע', אשר הלהיב את הבחורים להתמדת התורה בצטטו מקורות בכל הש"ס בעל פה, למען יראו הבחורים מה משיגים ע"י לימוד בהתמדה.

ברגשי גיל ושמחה קמו הבחורים לריקודים של שבח והודאה להקב"ה על שזכו ללמוד בישיבה מיוחדת זו.

לאחר מכן עלה מורינו ראש הישיבה הרה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א למשא המרכזי, ובדמעות בעניו בירך ברכת שהחינו וקיימנו לזמן הזה, והפליא את יגיעת הבחורים ואת עבודת הצוות הנפלאה אשר שמים לילות כימים להצלחת הישיבה, ובפרט את מנהלה הרוחני של הישיבה, הרה"ג רבי שמואל וייס שליט"א רב הישוב ענתות, אשר מכוון ומדריך כל בחור ובחור לעליה בלתי פוסקת כפי הפוטנציאל הגלום בו.

לאחר הדרשה חולקו לבחורים תעודות מיוחדות ופרסים יקרי ערך ע"י מנהל הישיבה הרה"ג ר' מרדכי שטרן שליט"א, אשר נושא בעול המוסדות מיום הקמתם ללא לאות ואינו חוסך שום דבר אשר יכול להביא להגברת לימוד והשקעת התורה. ההורים הודו מאוד להרה"ג ר' מרדכי על השקעתו המרובה לטובת התלמידים.

לאחר חלוקת התעודות שמעו הבחורים בקשב רב את דרשת כ"ק האדמו"ר מקלילנד שליט"א, אשר הגיע במיוחד מביתר כדי להשתתף בשמחת הבחורים.

שבוע התקיים מעמד מלא הוד בישיבת נחלי התורה העומדת בנשיאות הרה"ח ר' שמואל שטרן שליט"א, כאשר בחורי הישיבה קבלו על עצמם ביוזמתם לסיים שלשה פעמים את הש"ס, כתגובת נגד להתרופפות בלימוד התורה בעולם מחמת הירוס המשתולל.

מעמד הסיום הנפלא התקיים בהיכל הישיבה, והנהלה הכינה את ההיכל כאחד האולמות המפוארים כראוי למעמד קדוש זה. לאחר נטילת ידיים לסעודה מלכותית כראוי למלכי רבנו, התרגשו הבחורים לראות את גדולי ומאורי הדור שליט"א אשר באו לכבד את התורה ולומדיה. תחילה הגיע הגאון רבי משה שטיינמן ראש ישיבת עטרת שלמה, בנו חביבו של מרן ראש הישיבה רשכבה"ג הגרא"ל צוקללה"ה, אשר ברך את הבחורים בהתפעלות אדירה למראה בחורים צעירים מלאים בחן ובענווה אשר סיימו את הש"ס שלשה פעמים.

לאחר מכן עלה אב"ד פריז הרה"ג רבי ירמיה כהן שליט"א לברך את ההורים אשר זכו והשתתפו ביום שמחת ליבם, כפי שהתבטאו כמה הורים במהלך הערב ש"ים זה גדול הוא לנו משמחת חתונת בנינו. רבה של פריז ציין במשא המרתק, כי בשבוע זה לפני כמה מאות שנים נשרף התלמוד ברחובות פריז, וכיום הוא זוכה להשתתף במעמד אדיר של החזרת התלמוד. הרב סיים בברכה ובהתפעלות מהתמדתם של התלמידים, אשר הולכים בדרך רבינו הק' הנחל הנובע ממקור החכמה, ומשקיעים את כל מרצם בלימוד התורה.

האדמו"ר שליט"א יצא מהתפעלות למראה פני הבחורים בעדינותם המיוחדת.

לאחריו שמעו המשתתפים ברוב קשב את דברי המגיד מ'שרים' רבי שלמה מילר, אשר הפליא את דבר שלושת הסיימים, ובפרט שנלמדו על חשבון זמנם הפנוי של הבחורים היקרים. המגיד הרחיב להסביר על פירוש דברי התנא 'אם אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני', שכשאני רוצה אני מגיע לדרגות גבוהות במיוחד. הבחורים ליוו את דבריו בשירה ובזמרה, כשדמעות של התרגשות בעיניהם בדברו על חשיבות ההתמדה והתשובה.

במעמד הנפלא השתתפו גם הגאון רבי אורי וייסבלום שליט"א, ראש ישיבת סלונים לצעירים וחתנו של כ"ק אדמו"ר מסלונים שליט"א, וכן הרה"ג רבי פנחס קוריץ שליט"א מראשי ישיבת טשעבין.

לאחר ברכת המזון בה כובד הבחור החשוב נתן אדרי שיח' אשר למד 450 דפי גמרא, יצאו הבחורים בריקודים נלהבים ונוגשים לכבוד התורה, כאשר כל צוות הישיבה משתתפים בשמחתם הרוחנית העילאית.

יש לציין כי בימים אלו מסתיימת ההרשמה לשיבה הקטנה ולשיבה הגדולה, כאשר ב"ה התווספו ספסלי בית המדרש בעוד עשרות בחורים, כן ירבו.

אפילו לי יש נקודה טובה?

תושיתו של פינחס - ובדיוק עכשיו מתחילים לספור אותו, שירגיש כל אחד שהוא חשוב? 'דבר שבמניין אינו בטל'?

אז כנראה שגם אחרי מעשים לא טובים, ויותר נכון - דוקא אחרי מעשים לא טובים, אני צריך לחזק את עצמי ולהדגיש שכל יהודי חשוב, לכל יהודי יש מספר נפרד, ה' מתייחס אליו בנפרד ובחביבות.

כעת אני שם לב שבעצם בכל פעם שספרו את עם ישראל זה היה לאחר שיצאו מטומאה, כשרצו להוציא את היהודים מקליפות: ביציאת מצרים, אחר העגל, בכניסה למשכן שבא לכפר על העגל, והנה כאן אחרי בלעם. כנראה שכשמדגישים לאדם את הנקודה הטובה שלו זה מעלה אותו! בכל מצב שהוא, אני לא יכול ללעוג לעצמי על נסיוני לחפש את הנקודה הטובה, כי היא באמת קיימת, בנשמתו של כל יהודי יש חלק אלוך ממעל שעוון חמור לזלזל בו, - וגם באמת זה מה שמחזק אותי!

גם כשמשה ביקש למנות מנהיג על צאן מרעיתו, איזו תכונה הוא ביקש שתהיה בו? 'איש אשר רוח בו', וכדברי רש"י: 'שיועד להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד! למצוא את הנקודה הפנימית של כל יהודי, כי היא הנקודה האמיתית והיציבה שלו, ואם נתייחס אליה בכבוד הראוי - נוכל לצאת אפילו מטומאת בעל פעור וטומאת בלעם.

כנראה לכן כל פעם שספרו את היהודים מדגישים 'כל יוצא צבא', כי על ידי החשבה של כל יהודי אנו נלחמים בכוחות הטומאה, וגם מנצחים בעזרת ה'.

וכאילו כדי להוכיח לי שאני צודק, אני פתאום רואה שרש"י מסביר שה' שם בראש ובסוף כל משפחה מישראל את שם י-ה', החנוכי, הפלואי, כי כשסופרים את עם ישראל מתגלית הנקודה הפנימית, מתגלה ה'חלק אלוך ממעל שיש לכולנו. אז קדימה, נקודות טובות!

(עפ"י ליקוטי הלכות נשיאת כפים ה'ד')

הי מרגיז אותי עכשיו - שאני לא זוכר מה אני אמור לעשות עכשיו. בשביל מה אני לומד כל כך הרבה מספרי רבינו? בדיוק בשביל הדקה הזו של המשבר, בשביל הרגע של הנפילה. אבל עכשיו אני לא זוכר כלום. המוח שלי ריק וחלול, אני לא מצליח לדלות ממנו אפילו מאמר אחד שממנו אלמד מה עלי לעשות עכשיו.

אבל אליבא דאמת, מה אתה רוצה ממני עכשיו? עכשיו אני מרגיש דפוק וסמרטוט, כמו כלב בלי שיניים וחתול בלי צפרניים. עכשיו זה לא הזמן להתחיל לדלות חיזוקים ממאמרים עמוקים. בשעות האור, בזמן שאני לומד את הספרים הקדושים, בשעה ההיא אני צריך ללמוד איך להתחזק ולסכם לעצמי את הנקודות המאירות.

אבל זו משימה למחר. כרגע אני שבור ורצוף, ורק מנסה איך למצוא את האור.

אז הדבר הראשון שעולה לי בראש - נקודה טובה. 'תנסה להתחזק בנקודה הטובה שלך' אני פוקד על ליבי, שלועג עלי ול'יד לגלוגו אני מרגיש באמת נלעג. מה נקודה טובה ואיפה נקודה טובה. אם היית יודע מה עבר עלי מקודם - לא היית אומר לי כך. תגיד לי, ליהודים שחטאו ובעל פעור ובנות מדין גם היית אומר 'נקודה טובה, תתחזק בנקודה הטובה'?

באמת מעניין, מה משה רבינו אמר להם אחרי הנפילה? אפתח חומש ואבדוק. זה דוקא יכול להיות מעניין, וגם יכול להיות שארויח מכל זה מאמר 'לעצה בלב איש' בסוף...

לא. אני לא רואה שום דבר מיוחד לאחר מעשה בלעם. פינחס הרג את החטאים, המגפה נעצרה, פינחס מקבל את שכרו וזהו. מכאן עוברים לספור את עם ישראל.

רגע, מה הקשר לספור עכשיו את עם ישראל? בדיוק עכשיו כשכל אחד מרגיש דפוק, ברגע האחרון הוא ניצל ממיתה במגיפה - שהיתה ממשיכה להשתולל אילולא

בדיוק עכשיו כשכל אחד מרגיש דפוק, ברגע האחרון הוא ניצל ממיתה במגיפה שהיתה ממשיכה להשתולל אילולא תושיתו של פינחס, ובדיוק עכשיו מתחילים לספור אותו?

לצעיירי הצאן

התייאש לשווא...

לא משנה מה יהיה - עלינו לדעת שאין יאוש. כל אחד מסגל לעמד בנסיונות שעוברים עליו, מפני שהקב"ה לא מעמיד אדם בנסיון שהוא לא יכול לעמד בו. ברגע שהוא לא מסגל - מגיעה הישועה, כי הכל תלוי רק ברגצו ובהשתדלות.

שפתי הענווה

22 שנים לפטירתו של חכם בן-ציון אבא-שאול, שב"ק י"ט תמוז תש"פ - תשנ"ח

לרבנית יוסף לא נותרו ברירות רבות אלא לשלוח את הילד עם השכן הנעלה רבי בן ציון אבא שאול, שהסכים לוותר על זמנו היקר ועל כבוד תורתו ולקחת את הילד למרפאה.

בכל אותה עת יש הרב עובדיה בחדרו וגמע עוד ועוד דפי גמרא, כשהוא אינו משער מה קורה מחוץ לדלת החדר.

...

הגיע זמן הדלקת הנרות, וחכם עובדיה יוצא מן החדר כשפניו מאירות. ברוך השם, יום שישי ארוך היה היום: הוא הספיק ללמוד כמות לא מבוטלת של דפים, ואף שלושה חידושים גדולים עלו בחכתו, אותם מיהר לרשום במחברותיו העמוסות.

אשתו הרבנית ניצלה את שעת הכושר, ובמילים קצרות סיפרה לו שבנם נמצא כעת בידיים טובות ומחכה לתפירת שפתיו שנחתכו בשעה לא מוצלחת.

'אז רבי בן ציון הלך בעצמו עם הילד לבית החולים?' התפלא חכם עובדיה. הם הכירו זה את זה במשך שנים, והשכנים עוד זוכרים את החברותא הנפלאה שיצרו להם שני החכמים הגדולים במלחמת ששת הימים, כשכל השכנים יושבים יחד במקלט ומסתכלים בהערצה על הלימוד הנלהב והמעמיק, אבל כזו מסירות? ללכת עם ילדו של השכן לבית החולים אף ששכנו נמצא בביתו? רבי בן ציון היה צריך לדפוק על חדרו ולהודיעו את אשר קרה לבנו, הוא בנו של חכם עובדיה הוא ולא של חכם בן ציון!

ענווה מופלאה. הרב בן ציון אבא-שאול זצ"ל עם הרב עובדיה יוסף זצ"ל

רבי בן ציון לקח את אברהם לבית החולים 'ביקור חולים', וחיכה בסבלנות עם הילד המבכה עד שייסימו לתפור את שפתו, ורק אז - לאחר שנכנסה השבת - לקח את הילד ופנה לחזור לכיוון ביתם רגלית, כבר אסור היה לנסוע בשעה זו.

...

כשחכם עובדיה הספיד את חכם בן-ציון, פתח בקול נוגה: 'הרב אבא-שאול היה איש שהכל בו, אך נדבר על הענווה, שהיא תכלית ופסגת המידות הטובות, כמו שאומר רבי פינחס בן יאיר (ע"ז כ:)'.

ואז סיפר הרב עובדיה בלשונו הציורית את מה שהתרחש באותו ערב שבת בביתו, וסיים: 'הוא ידע שאני יושב ולמד ולא רצה להפריע ללימודי. אך האם הלימוד שלו שווה פחות? מאי חזית דדמא דידיה סמיק טפי? לא יעשה זאת שום אדם בעולם, אף אחד, רק אדם שהוא מלא ענווה!'.

(מקור: 'תפארת ציון' בהספדו של הגר"ע יוסף על הגרב"צ)

טוב שהילדים משחקים יפה למטה, בן פורת יוסף' הרהרה הרבנית לעצמה, 'כך אני יכולה להכין את השבת בלי להפריע לבעלי בלימודי'.

הרבנית מרגלית יוסף ידעה את עוצם התמדתו של בעלה רבי עובדיה, וידעה כי כל הפרעה בלימודו היא עגמת נפש לא מבוטלת לבעלה. מלבד אהבת התורה השוכנת בקרבה, הרי כל אשה לא רוצה לצער את בעלה, והרב עובדיה הראה לה בלא אומר ודברים כי הצער הגדול ביותר שהיא יכולה לגרום לו הוא לנתקו מספריו האהובים.

לא קלה היא מלאכת הכנת השבת, במיוחד בהכנת המאכלים העירקיים המסורתיים כשכמעט אין מצרכים בבית, וכעת ביום שישי לא היו מזיקות עוד זוג ידיים עוזרות, אך בעלה לומד כעת את תורת ה' והיא לא תגרום לו לבטלה. אמרנו שלא היה מזיק אם היו עוד ידיים עוזרות? בעצם הן כן היו מזיקות, הן היו מזיקות לעמלו של בעלה בתורה.

צעקות רמות נשמעות מן החצר. הרבנית הנידה בראשה במורת רוח: לשם מה עליהם לשחק בקולות רמים? זה יכול להפריע לגברת סעדה שהשינה כל כך חסרה לה ביום שישי! אך הקולות מתגברים, ולפתע הדלת נפתחת בתנופה ובנה אברהם מוקף בחבורת ילדים ובבליל צעקות: 'זה לא היה הוא!', 'הוא התחיל איתנו בלא שום סיבה!', 'יו, תראו כמה דם!', שפתיו של אברהם היו טבולות דם, ובכיו פניו הכואבים הלחיץ אף יותר את הרבנית. הדם לא מפסיק לזרום, בעלה יושב בחדרו מוקף ספרים, ואנה היא באה?

מחדר המדרגות צצה הרבנית אבא-שאול השכנה ובזריזות תופסת את העניינים לידיים: את שאר הילדים שולחת מטה להמשיך לשחק, תוך אזהרות חמורות שלא להתגרות בפרחחים למיניהם, את אברהם היא לוקחת לכיור לשטוף את הדם הזורם ואת הדמעות הזורמות אף הן, ותוך כך היא מרגיעה את הרבנית יוסף שהכל בסדר, אין זה נראה משהו רציני, ברוך ה' הילד נראה טוב.

הרבנית מרגלית יוסף הודתה מקרב לב לשכנתה המסורה על התגייסותה לעזרה, אך כל התחבשויות שמניחים על שפתיו של הילד מאדימות במהירות. נראה כי לא היה מנוס מלקחת את הילד לתפור את שפתו, אך מי יקח אותו לבית החולים? היא כעת באמצע שטיפת הרצפה לכבוד שבת, ועוד הרבה ממאכלי שבת המלכה וממצרכיה אינם גמורים. אם תלך כעת - מי יגמור אותם? ומי ישמור על הילדים?

הרבנית אבא-שאול נעלמה לרגע, ולאחר דקה חזרה. 'הביאי לי את הילד' פקדה, 'בעלי יקח אותו אל בית החולים'.

הופיע! גליון חודש תמוז

חבצע מיוחד
למצטרפים כעת
למגזין המוביל
של רבי נחמן
למשפחה
ולילדים

מוקד מנביים: 02-623-1218

כל הון שבעולם למען השבת

שמיים ליום ההסתה והניסיון לרמוס את קדושת השבת בארץ הולכים וגוברים, ואנשים באמת לא מבינים מהי חשיבותה של השבת. מצד אחד הוא התעצב מאד לראות את ההסטה נגד השבת, אך מצד שני הבין שלא הגיוני שהוא עצמו ירמוס אותה.

"באותו שלב החלטתי ואמרת 'אני לא רוצה לעבוד בשבת, יש לנו חמישה ילדים בבית, כולם קטנים, אני רוצה להיות יחד איתם בשבתות'. וכך התחלנו בתהליך המעבר לכשרות, שבתחילה נעשה בסתר וללא פרסום.

שבת בכל מחיר: המעדניה שקדשה שם שמיים

"כבר לפני יותר מחצי

שנה התחלנו להוציא את המוצרים שאינם כשרים ולהחליפם בכשרים, הכשרנו את החנות בשקט ובסופו של דבר באחד הימים הגיעו משגיחים שהכשירו את הכלים והמטטחים ועשו עבורנו את כל התהליך הנדרש, כדי לקבל תעודת כשרות".

התגובות הגיעו מיד. "התחוללה ממש סערה ושמענו תגובות מכל הסוגים. יש הרבה מאד שהביעו את הערכתם, רבנים גדולים התקשרו אלינו ומאודו חיזקו את ידינו. נתנו לנו המון כוח, וגם לקוחות דתיים חדשים באו לחזק אותנו".

שבת שווה את הכל

למעשה פוזאילוב מספר שהוא מרגיש זכות גדולה שהוא זכה למסור נפש על השבת. "אמרת לעצמי: אני סוגר בשבת, יהיה מה שיהיה. אם אפסיד - אפסיד למען השבת. אני מקווה מאוד שהזמן יעשה את שלו ובשבועות הקרובים נראה יותר דתיים שבאים למקום".

פוזאילוב מעיד שהוא לרגע לא מצטער על ההחלטה שקיבל. "אני שלם עם עצמי לגמרי ויודע שזה מה שהיה מוטל עלי לעשות", הוא קובע. "בשבת הראשונה שלא עבדנו היה פשוט חלום - נעלנו את המעדנייה בשלוש וחצי בצהריים, עזבו הכל ובמשך כל השבת היינו בבית עם השבת והשמחה. פתאום היה שקט ורוגע".

פוזאילוב עוצר לרגע, נושך שפתיים ואז אומר: "לא אסתיר שקשה לנו עם זה שהעבודה נפגעה, אבל ברוך ה' אנחנו מאושרים. אני קורא לכל עם ישראל: תדעו ששווה לשלם כל הון שבעולם לכבוד השבת!".

ה בעלים של מעדניית 'דליקטס' במודיעין, פרסם את הבשורה: "משהו חדש הולך לקרות, חכו להפתעות". איש מהקליינטים לא העלה בדעתו את האפשרות שהמגדנייה מתכוונת לחולל מהפיכה שתותיר את מאות לקוחותיה בהלם.

עסק ללא מעצורים

שבוע לאחר מכן כבר החלו לצוץ התמונות הראשונות מהכשרת המקום על ידי משגיחי כשרות יראי שמיים, והלקוחות שפשפו עיניים בתדהמה. הבלתי יאומן התרחש: המעדנייה היחידה

במודיעין שהייתה פתוחה בשבתות, מקבלת את כשרות הרבנות, מציעה מוצרים כשרים בלבד ונסגרת בשבתות כמובן.

אז מה גורם לבעל עסק לקצץ אחוזים גדולים מהרווחים החודשיים שלו כך ביום אחד ולסגור בשבת? "פתחנו את המעדנייה לפני כשלוש שנים" מספר הבעלים, מר פוזאילוב, "הגיעו אלינו הרבה מאוד לקוחות והייתה הצלחה גדולה, ממש מסחררת. תמיד היינו עמוסים". במקביל לניהול המעדנייה החל פוזאילוב לעבוד על המלך נוסף של פתיחת סופרמרקט, גם כן במודיעין.

לפני כשנה וחודשיים נפתח הסופר לראשונה ומאותו רגע הפכה העבודה לאינטנסיבית ביותר. "זו הייתה עבודה שאינה נגמרת", הוא מסביר. "עבדנו בלי שום הפסקה, במשך שישה ימים בשבוע היינו בסופר ובמשך שבעה ימים במעדנייה. לא היה רגע כדי לעצור ולנושם".

החלטה מתוך ההסתה

יחד עם זה, החלו לפעם אצל פוזאילוב תחושות לא טובות. "אני לא אדם דתי ואיני שומר שבת, אבל אני יהודי מסורתי ומאמין", הוא מעיד על עצמו. "מעולם לא הייתי מאמין על עצמי שאפתח חנות בשבת. כשהחלטתי על פתיחת המעדנייה בשבתות זה היה כי ראיתי בשטח שזה משתלם כלכלית, אבל בתוך הלב זה מאוד הציק לי. לא היה לי טוב עם התחושה הזו שאני עובד ומתפרנס בשבת".

התחושות הלכו והתגברו בליבו של פוזאילוב ובאחד הימים הוא החליט שהגיע הזמן לעצור. היה זה כשהבין

פתגם השבוע

חינוך זה לא להיות רודן ולצוות, אלא לעורר את ילדינו להשתתף באחריות ולהרגיש חלק מהמערכת

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

מל משה בן בת שבע ואדל
בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות
אנא הרבו תפילות לרפואת שולמית בת נדרה
הזקוקה לרחמי שמיים מרובים

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן
להצלחת משפחת שרון
להצלחת משפחת שילר

נס' נדרה

סטודיו טאטע

סטודיו ליצירה יהודית

עיצוב גרפי | צילום ילדים ומשפחות | מתנות ומזכרות |

tate.odel@gmail.com | 054.844.1858

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!
050-4141-497
avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מטואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לצינור

81 LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן